

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЕЗПЕКИ
ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Вченої ради
Навчально-наукового
Інституту психології та соціального
захисту

В. Карабін Василь КАРАБИН

«21» вересня 2023 року

**ОК 2.13 ПРОГРАМА
ПЕРЕДДИПЛОМНОЇ ПРАКТИКИ**
(вид практики)

Спеціальність 053 «Психологія»
Освітньо-професійна програма «Реабілітаційна психологія»
Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Львів 2023

Програма переддипломної практики для здобувачів вищої освіти другого освітнього (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 053 Психологія. Львів: ЛДУБЖД, 2023. 33 с.

Розробники: Роксолана СІРКО, начальник кафедри практичної психології та педагогіки Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, доктор психологічних наук, професор

Лілія ПИЛИПЕНКО, викладач кафедри практичної психології та педагогіки Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

Рецензент: Ольга БАКЛИЦЬКА, доцент кафедри педагогіки та психології Львівського державного університету фізичної культури ім. Івана Боберського, доцент, кандидат психологічних наук

Програму рекомендовано кафедрою *практичної психології та педагогіки*

Протокол від «01» вересня 2023 року № 1

Начальник кафедри практичної психології та педагогіки

Роксолана СІРКО

(підпис)

(ім'я та прізвище)

Схвалено Вченою радою навчально-наукового інституту психології та соціального захисту

Протокол від «21» вересня 2023 року № 1

Заступник начальника навчально-наукового інституту психології та соціального захисту кандидат педагогічних наук

Ірина БАБІЙ

ЗМІСТ

1. Організаційні засади	4
1.1. Мета та завдання практики	7
1.2. Керівники практики	6
1.3. Права та обов'язки здобувачів які проходять практику	6
2. Зміст та завдання практики	7
2.1. Методичні рекомендації	10
3. Форми і методи контролю	13
4. Захист результатів практики	13
4.1. Перелік звітних документів	14
4.2. Загальні вимоги до оформлення звітних документів	15
5. Підведення підсумків практики	16
6. Додатки	21
7. Бібліографічний список	31

1. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ

Проходження практики здобувачами регламентується Освітньо-професійною програмою, навчальним планом, Положенням про практичну підготовку здобувачів вищої освіти Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, Положенням про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин у Львівському державному університеті безпеки життєдіяльності, Порядком психологічного забезпечення в Державній службі України з надзвичайних ситуацій (МВС, Наказ «Про затвердження Порядку психологічного забезпечення в Державній службі України з надзвичайних ситуацій» від 31.08.2017, № 747), Етичним кодексом психолога (додаток 4), Законом України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 34, ст. 481), планами роботи та розпорядком дня, на основі яких складається Індивідуальний план на весь період практики. Переддипломній практиці передують вивчення навчальних курсів «Основи методології наукових досліджень у психології», «Психологія та педагогіка вищої школи».

Переддипломна практика проводиться очно на 2 році навчання на другому (магістерському) рівні вищої освіти протягом трьох тижнів у першому семестрі, на базі кафедри практичної психології та педагогіки Львівського державного університету безпеки життєдіяльності або інших закладах вищої освіти (за бажанням здобувача).

Практика є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття освітнього рівня «магістр». Вона забезпечує набуття професійних навичок та вмінь, необхідних для виконання майбутніх функціональних обов'язків, виховання потреби систематичного поновлювання знань та творчого застосування їх у практичній діяльності.

Здобувачі вищої освіти можуть самостійно здійснювати вибір викладача практики. У цьому випадку здобувачі представляють на кафедру заяву і згоду викладача кафедри про прикріплення здобувача для проходження практики із зазначенням

термінів її проведення.

Практика є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття освітнього рівня «магістр». Вона забезпечує набуття професійних навичок та вмінь, необхідних для виконання майбутніх функціональних обов'язків, виховання потреби систематичного поновлювання знань та творчого застосування їх у практичній діяльності.

Керівництво переддипломною практикою здійснюється викладачами кафедри практичної психології та педагогіки. З боку Навчально-наукового інституту загальне керівництво практикою здійснює заступник начальника. Кафедральний керівник забезпечує організацію та проведення практики. Безпосереднє методичне керівництво педагогічною діяльністю здобувача у ЗВО – базі практики – здійснюється прикріпленим викладачем кафедри.

Керівник переддипломної практики від інституту: оформляє документи по прикріпленню здобувачів до викладачів, контролює роботу кафедральних керівників практики; вибірково відвідує навчальні заняття з метою знайомства з роботою здобувачів-практикантів; складає звіт за підсумками практики і надає його в навчально-методичний центр у встановлені терміни.

Кафедральний керівник переддипломної практики: формує список закріплення здобувачів за викладачами кафедри для проходження педагогічної практики; організовує проведення практики відповідно до програми (проводить установчу і заключні конференції, забезпечує виконання здобувачами розпорядку проходження практики); складає звіт за підсумками практики і надає його керівнику практики по інституту. Розрахунок навчального навантаження за керівництво практикою здійснюється відповідно до затверджених норм часу для розрахунку обсягу навчальної роботи професорсько- викладацького складу.

Викладач: забезпечує умови для виконання здобувачами програми переддипломної практики; виділяє у своєму розкладі по 2 навчальних заняття на кожного з прикріплених здобувачів для самостійної педагогічної роботи здобувача; перевіряє якість підготовленої здобувачами звітної документації і завіряє її своїм

підписом; складає відгук про роботу кожного здобувача і виставляє підсумкову оцінку за переддипломну практику

Кількість кредитів 4,0 (120 годин) Форма підсумкового контролю: диференційований залік.

1.2. КЕРІВНИКИ ПРАКТИКИ

Основними обов'язками керівника практики від університету є:

1. Ознайомити здобувачів з метою та завданнями практики.
2. Ознайомити здобувачів з правилами ведення документації.
3. Контролювати виконання індивідуального плану практикантів.
4. Проводити індивідуальні та групові консультації.
5. Контролювати хід практики.
6. Оцінити роботу здобувачів на практиці.

1.3. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЗДОБУВАЧІВ ЯКІ ПРОХОДЯТЬ ПРАКТИКУ

Здобувачі мають право:

- ознайомитись з усіма нормативними документами в обсязі завдань, визначених Програмою та індивідуальним планами;
- користуватися технічним та іншими засобами, в межах завдань проходження практики;
- вносити пропозиції керівництву щодо вдосконалення організації і проведення практики.

Під час практики здобувачі повинні:

- розпочати і завершити практику у визначений термін;
- ознайомитися з програмою практики;
- дотримуватись норм поведінки;
- на основі Програми практики скласти індивідуальний план роботи на період практики;
- виконувати передбачені Програмою завдання у повному обсязі та у встановлені строки;

- вивчати накази, інструкції, методичні та аналітичні документи, що відносяться до сфери діяльності практичного психолога;
- регулярно вести календарний план виконаної роботи, звітувати керівникові практики про виконану роботу і показувати йому щоденник;
- вчасно оформити документацію.

2. ЗМІСТ І ЗАВДАННЯ ПРАКТИКИ

Мета переддипломної практики:

- підготовка майбутніх викладачів до реалізації освітньо-професійних-програм і навчальних планів на рівні, передбаченому державним освітнім стандартом вищої професійної освіти;
- формування навичок застосовувати сучасні освітні технології, вибирати оптимальні стратегії викладання в залежності від цілей навчання та рівня підготовки слухачів;
- встановлення і зміцнення зв'язку теоретичних знань, отриманих здобувачами-практикантами при вивченні загальнопрофесійних і психолого-педагогічних дисциплін з професійно-педагогічною діяльністю

Основними завданнями практики є:

- поглиблення і розширення теоретичних знань із спеціальних і психолого-педагогічних дисциплін, набутих здобувачами, застосування їх у вирішенні конкретних педагогічних завдань під час практики;
- формування у здобувачів психолого-педагогічних та методичних умінь викладання відповідних навчальних дисциплін у системі вищої школи;
- вироблення умінь організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій і методик навчання;
- формування умінь професійного і педагогічного спілкування зі слухацькою аудиторією;
- виховання у магістрів досвіду викладацької роботи, морально-етичних якостей викладача вищої школи, індивідуального творчого

стилю педагогічної діяльності, потреби в самоосвіті.

Загальні компетентності:

ЗК01 Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК02 Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

Фахові компетенції:

ФК04 Здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну та іншу залежно від спеціалізації) з використанням науково верифікованих методів та технік.

ФК07 Здатність приймати фахові рішення у складних і непередбачуваних умовах, адаптуватися до нових ситуацій професійної діяльності.

ФК08 Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.

ФК15 Здатність до рефлексії та supervісії власної фахової діяльності, до застосування навичок самодопомоги.

Програмні результати навчання:

РН01 Здійснювати пошук, опрацювання та аналіз професійно важливих знань із різних джерел із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

РН04 Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій.

РН16 Застосовувати відповідну наукову інформацію щодо вирішення проблем профілактики, збереження та відновлення здоров'я та оцінювати її за критеріями адекватності.

Здобувачі мають самостійно:

- здійснювати пошук, опрацювання та аналіз професійно важливих знань із різних джерел із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій;

- робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій; розробляти програми психологічних інтервенцій (тренінг, психотерапія, консультування тощо), провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість, розробляти

просвітницькі матеріали та освітні програми, впроваджувати їх, отримувати зворотній зв'язок, оцінювати якість;

- доступно і аргументовано представляти результати досліджень у писемній та усній формах, брати участь у фахових дискусіях;

- вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності;

- здійснювати адаптацію та модифікацію наявних наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

У результаті проходження переддипломної практики у здобувачів мають бути сформовані такі **навички**:

- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях,
- здатність генерувати нові ідеї (креативність),
- уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми,
- здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів);
- здатність здійснювати теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз актуальних проблем психологічної науки та / або практики,
- здатність самостійно планувати, організовувати та здійснювати психологічне дослідження з елементами наукової новизни та / або практичної значущості,
- здатність обирати і застосувати валідні та надійні методи наукового дослідження та/або доказові методики і техніки практичної діяльності,
- здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну та іншу залежно від спеціалізації) з використанням науково верифікованих методів та технік,
- здатність організовувати та реалізовувати просвітницьку та освітню діяльність для різних категорій населення у сфері психології,

- здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.

2.1. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Навчальна діяльність

1. Взяти участь у настановчій та підсумковій конференціях щодо організації та проходження переддипломної практики;
2. Ознайомитись із навчально-виховним закладом.
3. Розробити індивідуальний план роботи на період практики.
4. Скласти календарний план, програму роботи та графік відвідування занять.
5. Ознайомитися з сучасними методами навчальної роботи у ЗВО, із змістом та особливостями педагогічної діяльності.
6. Вивчення прогресивного педагогічного досвіду.
7. Освоїти методику викладання навчальних дисциплін у закладі вищої освіти.
8. Набути досвіду навчальної роботи з дисциплін, а також досвід з колегами-викладачами.
9. Вивчення та аналіз змісту професійної діяльності практичного психолога;
10. Вивчення нормативних документів, які регулюють діяльність психолога у ЗВО.
11. Ознайомитися з навчально-методичною та науковою роботою кафедри, на якій проводиться переддипломна практика
12. Вивчити програмно-методичне забезпечення навчальної дисципліни, з якої будуть проводитися заняття практикантом.
13. Ознайомитися із специфікою методики роботи викладачів.

14. Вивчити особливості організації та проведення науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти.

Виховна діяльність

1. Набути досвіду позанавчальної роботи з дисциплін, а також досвід спілкування зі здобувачами вищої освіти та колегами-викладачами.
2. Вивчити особливості виховної роботи зі здобувачами, їх інтереси й уподобання.
3. Вивчити виховну діяльність викладача під час занять та у позааудиторній роботі.
4. Сприяти згуртуванню колективу.
5. Розробити сценарій виховного заходу в академічній групі.

Методична діяльність

1. Відвідувати заняття викладачів кафедри.
2. Розробити розгорнутий план-конспект лекції, практичного чи семінарського та лабораторного заняття з навчальної дисципліни відповідно до робочої навчальної програми.
3. Провести заняття, в тому числі й одне залікове.
4. Відвідати та взяти участь в обговоренні заняття своїх колег,
5. Написати аналіз (рецензію) відкритого заняття.
6. Підібрати матеріали для проведення виховної та діагностичної роботи.

Дослідницька діяльність

1. Організація діагностичної роботи.
2. Вивчення психологічних, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів групи, де будуть проводитися навчальні заняття, стан їх успішності;
3. Вивчення особливостей організації та проведення науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти.
4. Виконати завдання з науково-дослідної роботи

(підготовка та збір матеріалу до написання магістерської роботи).

5. Підготовка наукової статті (тез) за результатами дослідження.

Основні напрями педагогічної діяльності здобувача в період практики, є:

1. Організаційна робота.
2. Навчальна робота.
3. Позааудиторна роботи з дисципліни.

Організаційна робота. Участь у настановчій та заключній конференціях і консультаціях з практики, підготовка звітної документації за підсумками практики. Для проходження практики здобувачі прикріплюються до викладачів з числа працівників кафедри. Під керівництвом викладача здобувачі складають індивідуальні плани роботи на період проходження практики, в яких намічають обсяг і зміст намічених навчальних занять, а також позааудиторних занять з предмету.

Навчальна робота передбачає ознайомлення з системою навчально-освітньої роботи ЗВО, формування і конкретизація навчальних і розвиваючих цілей навчання, вивчення методики і техніки проведення лекційних, семінарських і практичних занять, здійснення вікового і індивідуалів підходу до здобувачів, набуття навичок самостійної педагогічної діяльності, створення творчої атмосфери навчання.

Позааудиторна робота з дисципліни полягає у вивченні системи позааудиторної роботи з дисципліни у ЗВО, вивчення та аналіз досвіду роботи викладача з дисципліни.

Оцінка за практику знижується, якщо:

- здобувач під час проходження практики виявляв неодноразово недисциплінованість (не долучився до консультації, не представив заздалегідь конспектів занять; був відсутній під час запланованих заходів без поважної причини);
- зовнішній вигляд здобувача-практиканта неодноразово не відповідав статусу навчального закладу;
- здобувачем порушувалися етичні норми поведінки; здобувач не здав у встановлені терміни необхідну документацію.

3. ФОРМИ І МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

У період практики здобувач суворо дотримується законодавства України щодо захисту персональних даних клієнтів бази практики (Закон України «Про захист персональних даних та етичного кодексу психолога», редакція від 22 лютого 2024 року N 3585-IX).

Практиканти повинні строго дотримуватись режиму праці бази практики та виконувати свою роботу згідно індивідуального плану роботи.

Керівники практики контролюють перебування здобувачів на базах практики (згідно плану), дотримання ними плану роботи, наявність необхідної документації, якість виконаної роботи, ставлення до своїх обов'язків. Не рідше як раз на тиждень здобувач зобов'язаний подавати щоденник на перегляд керівнику практики.

Робота здобувачів та керівників практики, в свою чергу, контролюється завідувачем кафедри практичної психології та педагогіки і навчальною частиною університету.

4. ЗАХИСТ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИКИ

У звіті про роботу здобувачі детально описують всю виконану під час практики роботу (наприклад, результати знайомства зі структурою та традиціями бази практики, опис вивчених нормативних документів, які регламентують роботу викладача вищої освіти, проведені практикантом заходи, емпіричні дослідження, індивідуальні доручення тощо). В звітних документах не повинна бути дослівного переписування матеріалів баз практики (історії, методичних розробок тощо).

Оформлення звітних документів входить в час проходження практики, їх перевіряють і затверджують керівники практики.

В кінці практики керівник від бази практики пише характеристику про його роботу, ставлення до обов'язків, дисциплінованість тощо. В характеристиці обов'язково повинна бути зазначена рекомендована оцінка за практику

4.1. ПЕРЕЛІК ЗВІТНИХ ДОКУМЕНТІВ

За період переддипломної практики здобувачі готують і подають такі звітні документи:

1. Індивідуальний план проходження практики.
2. Календарний план, програму роботи та графік відвідування занять.
3. План-конспект (текст) проведених лекційних, семінарських або практичних занять;
4. Самоаналіз проведених занять
5. Обґрунтування теми власної кваліфікаційної роботи з розглядом наступних аспектів: актуальність дослідження, його мета, об'єкт, предмет, завдання, методи дослідження, розглядом основних наукових понять дослідження.
6. План-конспект розробленого тренінгового чи психокорекційного заняття відповідно до теми власного дослідження.
7. Звіт практики.

План-конспект (текст) лекційного, семінарського або практичного заняття розробляється здобувачем відповідно до форми проведеного заняття (лекція, семінар, практичне заняття).

Обов'язковими складовими частинами плану-конспекту є:

1. Титульний аркуш, на якому вказується навчальна дисципліна, тип проведеного заняття, тема заняття відповідно до програми дисципліни, аудиторія (факультет, курс, група), автор плану- конспекту, викладач.
2. Цілі (освітні і розвиваючі), які ставить практикант на занятті для слухацької аудиторії.
3. План, що включає в себе питання, що підлягають розгляду на занятті.
4. Література, використана здобувачем-практикантом при підготовці до заняття.

Самоаналіз проведених занять включає такі частини:

1. Титульний аркуш, на якому вказується навчальна дисципліна, тип проведеного заняття, тема заняття відповідно до програми дисципліни, аудиторія (факультет, курс, група), автор плану- конспекту, викладач.

2. Цілеспрямованість. Чи вдалося здобувачу-практиканту досягти в ході проведення заняття, поставлені перед собою навчально-методичні та розвиваючі цілі.

3. Зміст. Чи вирішені здобувачем завдання трансляції змісту матеріалу, вибраного для ознайомлення аудиторії.

4. Методична робота. Чи вдалося реалізувати в ході проведення навчального заняття, обрані здобувачем методи навчання і чи вдалося досягти поставлених цілей.

5. Взаємодія зі здобувачами. Чи вдалося встановити психологічний контакт з аудиторією, врахувати індивідуальні комунікативні та емоційні особливості учнів, відкритого і справедливого взаємодії з усіма здобувачами.

6. Висновки. Загальна оцінка успішності проведеного заняття, аналіз труднощів у його підготовці та проведенні, пошук їх причин і шляхів подолання, вироблення програми професійного самовдосконалення.

4.2. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ЗВІТНИХ ДОКУМЕНТІВ

Оформлення звітних документів. Звіт оформляється за такими технічними вимогами: шрифт – Times New Roman, кегль – 14, інтервал – 1,5, абзацний відступ – 1,25, рівняння основного тексту – по ширині; поля сторінок: ліве – 2,5 см, нижнє і верхнє – 2 см, праве – 1,5 см; нумерація сторінок – у верхньому правому куті. Всі аркуші повинні бути зшиті. Папка із звітними документами повинна мати титульну сторінку, на якій зазначаються: вид і термін практики, назва бази практики, прізвище та ім'я практиканта, інститут та група, прізвища

керівників практики. Кожен окремий документ повинен починатися з окремої сторінки. Звітна документація обов'язково повинна містити зміст з переліком всіх документів практики із зазначеними сторінками.

У звіті про проходження практики здобувачі детально описують всю виконану під час практики роботу. Оформлення звітних документів входить в час проходження практики. Їх перевіряють керівники практики.

5. ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ

Після завершення практики здобувачі захищають матеріали практики.

До захисту практики допускаються здобувачі, які повністю виконали завдання програми практики, склали звіт про її проходження та вчасно оформили звітну документацію.

Форма звітності для переддипломної практики **диференційований залік.**

На захисті практики, здобувачі повинні доповісти, як вони організували свою роботу під час проходження практики, наскільки повно та якісно виконали індивідуальні плани, з якими зустрілись труднощами, тощо.

Здобувачам, які не виконали програму практики і отримали незадовільну оцінку при складанні заліку, може надаватись можливість пройти практику у вільний від навчання час, або відраховуються з навчального закладу.

Оцінка з практики враховується нарівні з іншими оцінками, які характеризують успішність здобувачів.

Для підведення підсумків практики та кінцевої оцінки роботи здобувачів-практикантів керівники практики інформують кафедру про фактичні терміни початку та завершення роботи, склад групи здобувачів, які пройшли практику, їх дисципліну, стан охорони праці і протипожежної безпеки на базі практики, а також з інших питань організації та проведення практики. До захисту практик

допускаються здобувачі, які повністю виконали завдання програми практики та вчасно оформили звітну документацію.

Формою підсумкового контролю є диференційований залік. При кінцевій оцінці результатів практики враховується попередня оцінка керівників практики від університету та бази практики, результати захисту та характеристика на практиканта. Здобувачі, які дотримувались календарного плану практики, виконали всі індивідуальні завдання, оформили звіт, вчасно його подали, а також отримали схвальну характеристику з бази практики, отримують позитивну оцінку.

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у ЛДУ БЖД» та «Положення про порядок та критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ЛДУ БЖД» .

Підсумкова оцінка обчислюється як сума балів поточного та підсумкового контролю за 100-бальною шкалою і переводяться в національну (чотирибальну) шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно», для заліків – «зараховано», «не зараховано»).

Підсумкові оцінки виставляються та вносяться до екзаменаційної відомості здобувача вищої освіти в національній, 100-бальній шкалі та шкалі ЄКТС відповідно до співвідношень, поданих у наступній таблиці.

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, диференційованого заліку, курсового проекту (роботи), практики	для заліку

91 – 100	A	відмінно	зараховано
81-90	B	добре	
71-80	C		
61-70	D	задовільно	
51-60	E		
36-50	FX	незадовільно	не зараховано
0-35	F		

Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти, які проходять переддипломну практику:

«Відмінно» (90-100 балів) – ставиться в тому випадку, коли: навчально-виховна робота здійснена здобувачем на високому рівні (допускається не більше 10% оцінок «добре» за проведені заняття, за умови відмінної характеристики особистості здобувача-практиканта викладачем та методистом); Практикант проявив себе як організований, сумлінний, творчий під час виконання різних видів роботи, знає і вміє застосувати у навчально-виховному процесі сучасні педагогічні технології і нові інформаційні засоби навчання, користується повагу та авторитетом серед здобувачів, та педагогічного колективу; здав у визначений термін правильно оформлену документацію.

«Відмінно» (90-100 балів) – ставиться також і в тому випадку, коли: навчально-виховна робота проведена здобувачем на достатньому рівні (допускається не більше 10% оцінок «задовільно» за проведені заняття, за умови доброї характеристики особистості здобувача-практиканта викладачем та методистом); здобувач допустив деякі методичні помилки у навчально-виховному процесі, але зміг самостійно їх виправити або пояснити їх причину під час аналізу заняття; у ході педпрактики практикант не допускав недисциплінованості, байдужості, шаблонності на всіх ділянках

роботи; про його педагогічну діяльність добре відізналися здобувачі, викладачі, здав у визначений термін правильно оформлену документацію.

«Добре» (В, 81–90) – звіт з практики є бездоганним у всіх відношеннях. Відповідь здобувача базується на рівні самостійного мислення з елементами творчого підходу. Здобувач у повному обсязі, достатньо якісно та своєчасно виконав завдання й усі програмні завдання фахової практичної підготовки, зібрав і засвоїв необхідний матеріал, обґрунтовує ухвалені рішення на достатньому рівні, ознайомлений із рекомендованою літературою, оперує психологічними термінами, використовує та дає критичну оцінку широкого кола практичних проблем, уміло поєднує теоретичні знання з практикою, його доповідь стисла, логічна, проголошена вільно, відповіді на запитання правильні. Однак, на захисті здобувач є непослідовним у відповідях, недостатньо обґрунтовує свої висновки та допускає певні неточності при висвітленні окремих питань

«Добре» (С, 71–81) – звіт з практики є бездоганним у всіх відношеннях. Здобувач у повному обсязі, достатньо якісно та своєчасно виконав індивідуальне завдання й усі програмні завдання фахової практичної підготовки, зібрав і засвоїв необхідний матеріал, обґрунтовує ухвалені рішення на достатньому рівні, ознайомлений із рекомендованою літературою, оперує психологічними термінами, використовує та дає критичну оцінку широкого кола практичних проблем, уміло поєднує теоретичні знання з практикою, його доповідь стисла, логічна, проголошена вільно, відповіді на запитання правильні. Однак, на захисті здобувач є непослідовним у відповідях, допускає незначні помилки у формулюванні термінів, категорій і вирішенні завдань, виявляє активність у виконанні завдань.

«Задовільно» (61-70 балів) – ставиться в тому випадку, коли: навчально-виховна робота проведена на задовільному рівні (не допускається підсумкове оцінювання за проведені заняття оцінкою «незадовільно»); здобувач проявив себе як організований, дисциплінований, але недостатньо самостійний та ініціативний; загальна характеристика діяльності здобувача- практиканта з боку здобувачів, викладачів - «задовільна»; із невеликим запізненням здав

документацію.

«Задовільно» (51-60 балів) – ставиться здобувачу в тому випадку, коли: навчально-виховна робота проведена на задовільному рівні (переважають задовільні оцінки за всі види роботи. Однак не допускається підсумкове оцінювання за заняття оцінкою «незадовільно»); проявив себе як недостатньо організований і дисциплінований, безініціативний; загальна характеристика діяльності здобувача-практиканта з боку здобувачів, викладачів, методиста - «задовільна»; невчасно здав документацію, яка потребує доповнень і поправок.

«Незадовільно» (1-50 балів). Відсутня систематичність у роботі здобувача. Виконав на низькому професійно- педагогічному рівні навчальну, виховну, методичну роботу, передбачену програмою з практики. Допускав помилки, пов'язані зі знанням навчального предмета, методикою проведення аудиторних та позааудиторних занять. Виконував дії у навчально-виховному процесі без достатнього теоретичного усвідомлення. Не здав документації або здав її з великим запізненням, допустивши при цьому значні помилки в її оформленні.

6. ДОДАТКИ

Додаток 1 ЗАТВЕРДЖУЮ

_____
_____
(підпис) (Прізвище та ініціали)
(печатка)
« ____ » _____ 20__
року

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН РОБОТИ ЗДОБУВАЧА

Предмет діяльності	Зміст роботи	Результат

Здобувач (ка) / _____ / _____ /
(підпис) (Прізвище та ініціали)

Додаток 2

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКИ

Дата	Зміст роботи	Примітка

Здобувач (ка) / _____ / _____ /
(підпис) (Прізвище та ініціали)

Примітки.

1. У календарному плані стисло відображається робота, яку виконано протягом дня.
2. У графі „Зміст роботи“ можуть бути відображені думки, які необхідно довести до відома керівництва підрозділу або ЗВО з питань поліпшення організації та ходу практики.

Додаток 3

ЗВІТ ПРО ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКИ

Здобувача _____
(прізвище, ім'я, по-батькові)

_____ курсу, групи _____, денної форми навчання

Примітки. У звіті зазначаються:

- назва підрозділу, його коротка характеристика;
- підсумки виконання Програми практики (що конкретно зроблено, вивчено, узагальнено, відпрацьовано практично);
- думки про організацію та результати практики;
- труднощі і недоліки, які були за період проходження практики, прогалини у знаннях, отриманих

під час навчання;

- пропозиції щодо вдосконалення навчального процесу та покращення організації практики. Зауваження викладачів та осіб, які перевіряють хід практики.

„___” _____ **20** _ року / _____ / _____ /
(підпис здобувача) (Прізвище та ініціали)

Керівник практики / _____ / _____ /
(від бази практики) (підпис) (Прізвище та ініціали)

„___” _____ **20** _ року

ХАРАКТЕРИСТИКА

на здобувача (ку)

_____ (прізвище, ім'я, по-батькові)
_____ курсу, групи _____, денної/ заочної форми навчання, кафедри
практичної психології та педагогіки, спеціальність „Психологія”, який (яка)
проходив (ла) _____ практику у

_____ (найменування бази практики)
з „___” _____ по „___” _____ 20 __ року № скерування
_____
_____
_____

План _____ практики здобувача (ки)
(вид практики)

_____ (прізвище, ім'я, по-батькові)
виконав (ла) _____, заслуговує оцінку „_____”.
(прописом)

„___” _____ 20 __ року
Керівник практики / _____ /
_____ /
(від бази практики) (підпис) (Прізвище та ініціали)

Керівник підрозділу / _____ /
_____ /
(підпис) (Прізвище та ініціали)
(печатка)

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ**

*НАВЧАЛЬНО-НАУКВИЙ ІНСТИТУТ
ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ*

Кафедра практичної психології та педагогіки

**Звіт
про проходження навчальної практики**

Термін проходження практики

з „___” _____ по „___” _____ 20 __ року

Здобувача групи ПСр-51м
Прізвище та ініціали

Керівник від кафедри
Доцент кафедри ППтаП
Кандидат пс.н., доцент
майор сл.ц.з.
Роман ЯРЕМКО

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС ПСИХОЛОГА

Прийнятий на I Установчому з'їзді Товариства психологів України
18 грудня 1990 р.

1. Відповідальність

1.1. Психологи несуть особисту відповідальність за свою роботу.

1.2. Психологи зобов'язані всіляко запобігати й не допускати антигуманних наслідків у своїй професійній діяльності.

1.3. Психологи повинні утримуватися від будь-яких дій чи заяв, що загрожують недоторканності особи; вони не мають права використовувати свої знання та становище з метою приниження людської гідності, пригнічування особистості або маніпулювання людиною; несуть відповідальність за додержання пріоритету інтересів особи.

1.4. На психологів покладається відповідальність за надійність використовуваних методів та їх програмного забезпечення, валідність обробки даних досліджень, зокрема й тих, що проводяться з використанням комп'ютерних технологій.

1.5. Психологи застосовують лише ті знання, якими вони володіють відповідно до своєї кваліфікації, повноважень і соціального статусу.

2. Компетентність

2.1. Психологи постійно поповнюють свої знання про нові наукові досягнення в галузі їхньої діяльності, беруться за розв'язання тільки тих завдань, які належать до сфери їхньої компетенції. У разі неспильності завдання, що стоїть перед психологом, він має передати його вирішення іншому досвідченому фахівцеві або допомогти людині, яка звернулася за підтримкою, налагодити контакт з професіоналами, які можуть надати адекватну допомогу.

2.2. Психологи не застосовують методів і процедур, які не апробовані центральними органами Товариства психологів України. У разі, коли психологічні методики лише проходять випробування (з дозволу контрольних органів Товариства), психологи, проводячи експеримент з обмеженим контингентом досліджуваних, попереджають їх про застосування неперевіраних методів і технічних пристроїв або про свій недостатній рівень оволодіння ними.

2.3. Психолог публікує під своїм ім'ям лише ту наукову працю, яка повністю виконана ним самим або містить істотний власний внесок; недопустимою є публікація з метою особистої матеріальної вигоди недостатньо підготовлених праць, невалідизованих методик. Психолог також не може виконувати практичної роботи, не маючи належної кваліфікації та досвіду.

2.4. Психолог прагне до адекватних знань про свої індивідуальні якості та особливості й визначення меж власних професійних можливостей. Особистісні психологічні проблеми, що негативно впливають на якість виконання обов'язків,

можуть бути показником професійної непридатності й мають якомога швидше коригуватися та розв'язуватися психологом.

3. Захист інтересів клієнта

3.1. Психологи суворо дотримуються принципу добровільної участі клієнта в обстеженнях. Під час роботи з дітьми, пацієнтами з тяжкими психічними розладами (тобто в крайніх випадках) допускаються відхилення від принципу добровільності, але в межах законодавчих норм. Психолог зобов'язаний налагоджувати з клієнтом тісну співпрацю і утримуватися від непотрібного його лікування.

3.2. Вступаючи у контакт з особами, для яких звернення до психолога є обов'язково-примусовим (наприклад, у разі проведення психологічної експертизи), фахівці не мають права змушувати клієнта давати відомості поза його волею, не можуть вживати примусових заходів для отримання даних, окрім випадків, коли така інформація сприятиме безпеці оточуючих або самого клієнта.

3.3. Психологи не беруть участі в діях, спрямованих проти свободи особи. Вони не мають права змушувати клієнта розповідати про свою життєву філософію, політичні, релігійні чи етичні переконання і не повинні вимагати відмовитися від них.

3.4. Психологи беруть на себе професійну відповідальність за кваліфіковане обстеження, консультування, лікування. Вони домовляються про терміни завершення своєї діяльності або доцільність направлення клієнта до іншого компетентного спеціаліста. З психолога знімається відповідальність за клієнта, якщо він упевнився, що інший спеціаліст узяв її на себе.

3.5. Психологи не мають матеріальних або особистих привілеїв, не можуть використовувати у власних корисливих інтересах свої знання й становище, довірливе ставлення та залежність клієнта. Коли послуги психолога є платними, про фінансові умови домовляються заздалегідь; не встановлюється додаткова оплата за консультації й не береться плата з тих, кого психолог навчає або збирається екзаменувати. Якщо клієнт може отримати психологічну допомогу безкоштовно або меншим коштом в іншого фахівця, то психолог інформує про це клієнта.

3.6. Психолог уникає встановлення неофіційних взаємин з клієнтом, якщо не може стати на перешкоді проведення діагностичної, консультаційної та корекційної роботи з ним. Між психологом і клієнтом не повинно бути статевого стосунку в період, коли спеціаліст несе за клієнта відповідальність.

3.7. Психолог має право вирішувати, на якому етапі консультування або лікування можна дати об'єктивний професійний висновок, а у разі, коли він не може діяти в інтересах клієнта, роз'яснює йому і батькам (опікунам, піклувальникам) реальний стан справ.

3.8. Висновок за результатами проведеного обстеження чи лікування робить сам психолог, перекладати це на інших неприпустимо. Психолог повинен чітко та

однозначно формулювати висновок, щоб його можна було правильно зрозуміти й використати отримані дані на користь клієнта.

3.9. Психолог не робить висновків і не дає порад, не маючи достовірних знань про клієнта або ситуацію, в якій він перебуває. Звіт (висновок) психолога повинен містити лише необхідну й водночас достатню інформацію, яка відзначається цілковитою надійністю результатів і сприяє розв'язанню поставленого завдання. У звіті мають вказуватися межі здійснюваних досліджень, характер виявлених симптомів – постійний чи тимчасовий.

3.10. Психолог у доступній формі повідомляє обстежуваного про поставлений діагноз і методи та засоби допомоги. При цьому він зобов'язаний обачливо й обережно висловлюватися щодо виявлених патологій у психічному стані клієнта. Спеціаліст обов'язково попереджає про тих, хто й з якою метою може використати ці дані; він не може приховувати від клієнта, які офіційні рішення можуть бути винесені на підставі висновку. Психолог зобов'язаний особисто запобігати некоректному й неетичному використанню результатів досліджень і повинен виконувати цей обов'язок незалежно від посадової субординації.

4. Конфіденційність

4.1. Психолог зобов'язаний дотримуватися конфіденційності в усьому, що стосується взаємин з клієнтом, його особистого життя й життєвих обставин. Виняток становлять випадки, коли виявлені симптоми є небезпечними для клієнта та інших людей, за таких обставин психолог зобов'язаний поінформувати тих, хто може надати клієнтові кваліфіковану допомогу. Конфіденційності можна не дотримуватись, якщо клієнт просить або погоджується, аби в його інтересах інформацію було передано іншій особі.

4.2. Психолог не збирає додаткових відомостей про обстежуваного без його згоди й задовольняється лише тією інформацією, яка потрібна для виконання професійного завдання. Запис на магнітну стрічку й відеоплівку, фотографування та занесення інформації про клієнта до комп'ютерних банків даних здійснюються лише за згодою учасників.

4.3. Психолог зобов'язаний зберігати професійну таємницю, не поширювати відомостей, отриманих у процесі діагностичної та корекційної роботи, додержуватись анонімності імені клієнта (наприклад, під час навчання, у публікаціях). Для демонстрації й прослуховування будь-яких матеріалів потрібний письмовий дозвіл людини, за чією згодою вони були записані; на вимогу клієнта матеріали негайно знищуються.

4.4. Документація роботи психологів повинна вмішувати лише професійно необхідні матеріали. Доступ сторонніх осіб до матеріалів, пов'язаних з конфіденційним змістом діяльності психологів, неприпустимий. У разі, коли психологи звертаються по допомогу до інших фахівців, останніх спеціально ознайомлюють з умовами й термінами зберігання таких матеріалів, а також з

обмеженням у використанні інформації про клієнта, й попереджають про ступінь відповідальності за невиконання правила конфіденційності.

4.5. Якщо психолог не в змозі надалі виконувати свої функції, він з'ясовує, чи потрібно зберігати матеріали, а також інформацію, внесену в комп'ютер. У разі потреби психолог повинен передати виконання покладених на нього функцій іншому фахівцеві.

4.6. Психолог інформує клієнтів про правила конфіденційності. Смерть або зникнення обстежуваного не звільняє психолога від необхідності зберігати професійну таємницю.

4.7. Психолог не передає методичних матеріалів особам, які не вповноважені здійснювати психологічну діяльність; не розкриває сутності та призначення конкретної методики (за винятком доступних роз'яснень правоохоронним і судовим органам).

5. Етичні правила психологічних досліджень

5.1. Планування психологічних досліджень передбачає дотримання таких умов: визначення об'єкта дослідження; чітке й однозначне формулювання його мети та завдань; встановлення контингенту обстежуваних; прогнозування можливостей використання одержаних результатів (наприклад, оцінювання перспективи професійної успішності, формування спільного колективу, психологічного втручання тощо). Психолог самостійно обирає методи роботи, керуючись при цьому вимогами максимальної ефективності та наукової обґрунтованості.

5.2. Психолог забезпечує цілковиту надійність результатів, відповідає за рішення, які приймають офіційні особи на основі його висновків і рекомендацій, запобігає можливим помилкам у діяльності непрофесіоналів, які допомагають у роботі, але не ознайомлені з вимогами щодо обмежень у використанні інформації про досліджуваних. Психолог несе відповідальність за правильне й доступне роз'яснення непрофесіоналам сутності застосовуваних психологічних методів, а також за можливі антигуманні наслідки.

Щодо психолога використовується принцип, аналогічний принципу презумпції невинності у судочинстві. Вина психолога в порушенні Етичного кодексу повинна бути доведена Комісією з етики Товариства психологів України.

5.3. Психолог зводить до мінімуму ризик ненавмисного негативного впливу на тих, хто бере участь в експерименті. Коли очікується, що дослідження або лікування може викликати у клієнта психогенну реакцію, психолог повинен отримати дозвіл Комісії з етики на проведення роботи з ним. Якщо умови експерименту потребують необізнаності досліджуваних з його суттю й результатами, психолог має пересвідчитися в тому, що це не завдасть шкоди жодному з учасників дослідження. Такі відомості можуть бути розкриті після завершення експериментальної програми.

5.4. Психолог заздалегідь інформує клієнтів про право відмовитися від участі в дослідженні. Коли ж попри це вони дають згоду взяти участь у експерименті, психолог має переконатися в тому, що таке рішення прийняте незалежно від нього

або інших осіб (наприклад, батьків, опікунів, піклувальників, які наполягають пройти обстеження).

6. Кваліфікована пропаганда психології

6.1. Психологи інформують науковців, учителів, лікарів, широку громадськість про свою галузь діяльності на основі об'єктивних, точних даних так, щоб не дискредитувати професію психолога й психологію як науково-практичний комплекс.

6.2. Психолог не виступає з публічними заявами з метою реклами або самореклами. Вміщуючи у засобах масової інформації оголошення про надання психологічних послуг населенню, він повідомляє лише своє ім'я, адресу, номер телефону, професійну кваліфікацію, науковий ступінь, галузь психології, години прийому. У рекламному проспекті не може йтися про суми гонорару, не даються гарантії, не перелічуються здобутки й успішні випадки лікування, консультування. Оголошення мають містити інформацію про мету курсів, а не обіцянки щодо досягнення специфічних результатів. Психолог повинен брати професійну участь у навчальних програмах для населення, однак він має право робити це лише за умови, якщо вони виключають сумнівні методи й неефективні процедури.

6.3. Поради психолога у засобах масової інформації мають подаватися в узагальненій формі, без посилань на конкретні факти й ситуації, щоб не допустити розголошення конфіденційної інформації. Усні виступи, друковані матеріали, аудіовізуальна та інші публікації, в яких з ілюстративною метою наводяться клінічні випадки, повинні виключати ідентифікацію особи, групи чи організації. Методики публікуються лише у формі, яка дає змогу зберігати їх валідність і надійність

7. Професійна кооперація

7.1. Психолог, ведучи професійну дискусію, не повинен дискредитувати колег або представників інших професій, які використовують ті самі або інші наукові методи, він має виявляти повагу до наукових шкіл і напрямів. Психолог цінує професійну компетентність, високу культуру, ерудицію, відповідальне ставлення до справи колег і представників інших професій. Якщо ж психолог виявить ненауковість чи неетичність у професійній діяльності колеги, він повинен сприяти виправленню ситуації. У разі неуспіху цих зусиль психолог може виступити з об'єктивною, аргументованою критикою роботи колеги у психологічному співтоваристві. Коли ж критика на адресу члена Товариства є суб'єктивною, упередженою, останній має право звернутися до Комісії з етики, висновок якої може використати для спростування несправедливих оцінок чи критики.

7.2. Психолог не може застосовувати маніпулятивні методи, щоб здобути прихильність і привернути на свій бік клієнтуру; не повинен намагатися стати монополістом у своїй галузі. Про досягнуті результати в теоретичній і практичній психології він зобов'язаний інформувати психологічну громадськість, ділитися набутим досвідом.

7.3. Розв'язуючи конкретні завдання обстеження, консультування та лікування людей, психолог вирішує, чи може він використати знання, технічні й адміністративні можливості інших фахівців на благо клієнта та за згодою клієнта вступити в контакт з ними, зокрема особами, які лікують або лікували його раніше. Психолог бере відповідальність за клієнта, лише переконавшись, що той не має клієнтських відносин з іншими психологами.

7.4. Психолог забезпечує персонал адекватною інформацією про клієнтів, які користуються його послугами, передає у розпорядження колег тільки надійні й валідизовані психологічні методи, технічний інструментарій і відкриття. Усі професійні взаємовідносини будуються на основі Закону про авторські права.

7.5. У вирішенні спірних питань психолог керується положенням цього Етичного кодексу. Арбітром може бути Комісія з етики Товариства психологів України.

7.6. За порушення чинного законодавства, статуту Товариства психологів та Етичного кодексу Комісія з етики може накласти на психолога такі стягнення:

- попередження;
- догану;
- виключення з членів Товариства.

У разі виявлення порушень з боку психологів, які не є членами Товариства, Комісія з етики звертається до інших громадських організацій чи державних установ з метою вжиття до винного необхідних заходів.

7.7. Рішення Комісії з етики може бути скасоване Президією або з'їздом Товариства психологів.

• 7. БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК

Основна:

1. Виконання дипломних робіт зі спеціальності 053 Психологія (практична психологія): метод. реком. / укл. Р. І. Сірко, А. В. Литвин Р.Я. Яремко; Львівський державний університет безпеки життєдіяльності ДСНС України. Львів : ЛДУБЖД, 2023. 45 с.
2. Бхатгачерджи А., Ситник Н. Методологія та організація наукових досліджень: дослідження в соціально-економічних науках. Навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. К.: НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського», 2022. 173 с.
3. ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. Стандарт України. – Вид. офіц. – [Уведено вперше ; чинний від 2016-07-01]. Київ :ДП «УкрНДНЦ», 2016. – 17 с.

Додаткова:

1. Артемова Л.В. Педагогіка і методика вищої школи. К.: Кондор, 2008. 272 с.
2. Асистентська практика студентів – магістрів. Орієнтовна програма і методичні рекомендації щодо проходження асистентської педагогічної практики. Підготовлені кафедрою педагогіки Львівського національного університету імені Івана Франка, березень 2004 р.- <http://www.lnu.edu.ua/Pedagogika/pramag.pdf>
3. Буркова Л. В. Теоретико-методологічні засади застосування інноваційних технологій у підготовці фахівців соціономічних професій у вищій школі: Автореф. дис. ... д-ра пед.

наук: 13.00.04 / Л. В. Буркова; Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. К., 2011. 43 с.

4. Загальна психологія. / За загальною редакцією академіка С.Д. Максименка. Підручник. 2-ге вид., переробл. і доп. Вінниця: Нова Книга, 2017. 704 с.

5. Зязюн І.А. Педагогічна майстерність: Підручник / І.А.Зязюн, Л.В.Крамущенко, І.Ф.Кривонос, О.Г.Мирошник. 2-ге вид., доповн. і переробл.К.: Вища шк., 2018.422 с.

6. Казакова Н. В. Змістово-психологічний чинник педагогічної практики у процесі особистісного зростання майбутнього педагога // Педагогічна практика як перша ланка практичного засвоєння педагогічної професії: матеріали міжвузівської (заочної) науковопрактичної конференції. Хмельницький : ФОП «О. М. Казаков», 2016. 261 с.

7. Кузьмінський А.І. Омеляненко В.Л. Педагогіка. Підручник. К.: Знання, 2017. 447 с.

8. Методологічні засади поняття «педагогічні умови» : на допомогу здобувачам наукового ступеня / А. В. Литвин ; Львівський НПЦ ПТО. Львів : СПОЛОМ, 2014. 76 с.

9. Подоляк Л.Г. Психологія вищої школи: Навчальний посібник для магістрантів і аспірантів / Л.Г. Подоляк, В.І. Юрченко. К.: Філ-студія, 2018. 320 с.

10. Саннікова О. П. Методичні рекомендації щодо написання та захисту кваліфікаційної (магістерської) роботи з психології за спеціальністю 053 Психологія / О.П. Саннікова, О.А.

Оріщенко, Н. І. Меленчук. Одеса : Університет Ушинського. 37 с.

11. Сірко Р. І., Баклицька О. П., Баклицький І. О., Слободяник В. І. Психодіагностика. Психологічний практикум. Львів : СПОЛОМ, 2015. 464 с.

12. Цюприк А.Я. Основи методики викладання у вищій школі. Навчальний посібник. [Текст]: навч. посібн.. Львів : СПОЛОМ, 2015. 168 с.

Інформаційні ресурси

1. Положення про порядок та критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ЛДУ БЖД https://ldubgd.edu.ua/sites/default/files/1_nmz/nakazy/polozh_ldubzhd_poryadok_ocinyuvannya_.pdf.

2. Положення про практичну підготовку здобувачів вищої освіти Львівського державного університету безпеки життєдіяльності (https://ldubgd.edu.ua/sites/default/files/1_nmz/polozhennya_pro_praktiku_ldubzhd.pdf),

3. Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин у Львівському державному університеті безпеки життєдіяльності (https://ldubgd.edu.ua/sites/default/files/1_nmz/nakazy/polozhennya_pro_akademichnu_dobrochesnist_lvivskiy_derzhavniy_universitet_bezpeki_zhittiediyalnosti_lemlyanenko_s.o._1.pdf)